

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **L. Ch.**, zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, se sídlem Krátký lán 8, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U zimního stadionu 2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2023, č. j. KUJCK/48288/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 9. 2024, č. j. 55 A 9/2024 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec ze dne 16. 2. 2023, č. j. DOP/11271/23/JP, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení o přestupku ve výši 1 000 Kč. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením odmítl pro opožděnost.

[2] Krajský soud v usnesení uvedl, že žalobce prostřednictvím datové schránky A. M. zaslal odvolání, které v zákonné lhůtě pěti dní osobně (před obdržení výzvy k doplnění podání) doplnil podáním téhož znění obsahujícím jeho vlastnoruční podpis. Žalobce ani v jednom z těchto podání neuvedl, že byl v odvolacím řízení zastoupen paní M., nebo kýmkoli jiným. Soud konstatoval, že žalobce využil datovou schránku pouze jako prostředek k včasnému doručení odvolání, které následně v zákonné lhůtě pěti dní doplnil dle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Rozsudek ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024 - 27, ukládající povinnost vyzvat k doložení plné moci, nelze použít, protože se týká odlišné situace. Žalobce jednal sám za sebe a žalovaný jej nemusel vyzvat

k doložení plné moci. Žalovaný tedy správně doručil rozhodnutí o odvolání přímo žalobci dne 19. 4. 2023. Na tom nic nemění předložení plné moci dne 25. 3. 2024, tj. téměř po roce od nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného. Dne 19. 4. 2023 začala běžet dvouměsíční lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), jejímž posledním dnem bylo pondělí 19. 6. 2023. Během této lhůty žalobce žalobu nepodal, ani nenamítal nesprávné doručení jeho osobě. Krajský soud proto žalobu odmítl jako opožděnou.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností. Nezákonnost usnesení spatřoval v tom, že krajský soud chybně určil počátek dvouměsíční lhůty pro podání žaloby podle okamžiku doručení rozhodnutí žalovaného stěžovateli. Krajský soud nesprávně posoudil otázku, jak měl správní orgán postupovat v případě doručení podání třetí osobou. Paní M. nebyla sice výslovně označena jako zástupkyně stěžovatele, ale odvolání podala jeho jménem. Doplnění odvolání o vlastnoruční podpis pouze odstranilo pochybnosti o přípustnosti odvolání; neobjasnilo, kdo byl zástupcem stěžovatele. Žalovaný měl vyzvat stěžovatele k předložení plné moci, což však neučinil (rozsudek ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024 - 27). Zástupkyně stěžovatele předložila plnou moc až dne 25. 3. 2024, přesto včas, neboť lhůta pro odstranění vady podání nepočala vůbec běžet. Doručení rozhodnutí žalovaného stěžovateli tedy nevyvolalo právní účinky.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti shrnul skutkové okolnosti, ztotožnil se se závěrem krajského soudu, a kasační stížnost označil za nepřijatelnou.

[5] Stěžovatel v replice uvedl, že kasační stížnost je přijatelná, protože krajský soud rozhodl v rozporu s rozsudkem ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024 - 27, a navíc se doposud nezabýval skutkově shodným případem.

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodovala specializovaná samosoudkyně. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[7] Ve věci stěžovatele však žádná z těchto podmínek není splněna. Kasační stížnost je proto **nepřijatelná**.

[8] Stěžovatel namítal, že jej žalovaný nevyzval k doložení plné moci podle rozsudku ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024 - 27. Poukázal na to, že krajský soud nepovažoval

pokračování

postup žalovaného za nezákonný, protože chybně stanovil počátek dvouměsíční lhůty pro podání žaloby. Nejvyšší správní soud se již dříve zabýval přičitatelností podání učiněného prostřednictvím datové schránky třetí osoby, jakož i stanovením počátku lhůty pro podání správní žaloby.

[9] Kasační soud posuzoval přičitatelnost odvolání podaného prostřednictvím datové schránky třetí osoby a neopatřenému uznávaným elektronickým podpisem v rozsudku ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018 - 30. Konstatoval (bod 13 rozsudku), že určení osoby, která podání učinila vůči orgánu veřejné moci, má přednost před případnou výzvou k doložení plné moci. Správní orgán vyzve k doložení plné moci teprve tehdy, má-li za to, že podání je nutné přičíst jinému subjektu než tomu, koho se věc po obsahové stránce na první pohled týká, tj. že se jedná o možného zástupce. Shodný závěr vyplývá z bodu 36 rozsudku ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024 - 27, na nějž poukazuje stěžovatel.

[10] Kasační soud objasnil přičitatelnost podání učiněného datovou schránkou v bodě 15 rozsudku ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018 - 30 (podtrženo soudem): „*Nejvyšší správní soud k citovanému ustanovení zákona o elektronických úkonech uvádí, že zákonná fikce podpisu, který musí obsahovat každé podání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, platí pouze pro podání činěné majitelem datové schránky, nikoliv však pro případ, je-li prostřednictvím datové schránky zasláno podání osoby odlišné od majitele datové schránky (v takovém případě by podpis majitele datové schránky postrádal jakýkoliv smysl), jako tomu bylo i dle argumentů obsažených v kasační stížnosti v projednávané věci. Nastane-li druhý zmíněný případ, musí být takové podání elektronicky podepsáno, resp. musí přistoupit další okolnosti k doložení toho, že takové podání je učiněno jménem subjektu odlišného od majitele datové schránky, aby mělo příslušné právní účinky ve prospěch této třetí osoby.“*

[11] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 2. 2005, č. j. 1 As 34/2004 - 84, konstatoval, že § 72 odst. 1 s. ř. s. spojuje počátek běhu lhůty k podání žaloby s doručením rozhodnutí tomu účastníkovi, který rozhodnutí žalobou napadá. Je-li účastník zastoupen, doručuje se rozhodnutí toliko jeho zástupci. Krajský soud uvedl, že stěžovatel zastoupený nebyl a rozhodnutí žalovaného převzal od poskytovatele poštovních služeb dne 19. 4. 2023, protože dvouměsíční lhůta k podání žaloby uplynula marně dne 19. 6. 2023.

[12] V řízení tudíž nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. Kasační soud rovněž neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Krajský soud se neodchýlil od ustálené judikatury, ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo ovlivnit hmotněprávní postavení stěžovatele. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou dle § 104a s. ř. s.

[13] Nejvyšší správní soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2024

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu